

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (seitsmes koda laiendatud koosseisus)

7. märts 2013*

REACH — Antratseenõli määramine väga ohtliku ainenä — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt —
Üldkohaldatav akt, mis ei sisalda rakendusmeetmeid — Otsene puutumus — Vastuvõetavus —
Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus

Kohtuasjas T-94/10,

Rütgers Germany GmbH, asukoht Castrop-Rauxel (Saksamaa),

Rütgers Belgium NV, asukoht Zelzate (Belgia),

Deza, a.s., asukoht Valašske Meziříčí (Tšehhi Vabariik),

Industrial Química del Nalón, SA, asukoht Oviedo (Hispaania),

Bilbaína de Alquitrans, SA, asukoht Luchana-Baracaldo (Hispaania),

esindajad: advokaadid K. Van Maldegem ja R. Cana ning *solicitor* P. Sellar ning hiljem K. Van Maldegem ja R. Cana,

hagejad,

versus

Euroopa Kemikaaliamet (ECHA), esindajad: M. Heikkilä ja W. Broere, keda abistas advokaat J. Stuyck,

kostja,

mille ese on nõue tühistada osaliselt Euroopa Kemikaaliameti 13. jaanuaril 2010 avaldatud otsus, millega määratletakse antratseenõli (EÜ nr 292-602-7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, lk 1), artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele vastava ainenä kooskõlas selle määruse artikliga 59,

ÜLDKOHUS (seitsmes koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja esimees A. Dittrich (ettekandja), kohtunikud F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek ja J. Schwarcz,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

kohtusekretär: ametnik N. Rosner,

arvestades kirjalikus menetluses ja 13. septembri 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluste taust

- 1 Hagejad Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza a.s., Industrial Química del Nalón, SA ja Bilbaína de Alquitranes, SA toodavad ja tarnivad Euroopa Liidus antratseenõli (EÜ nr 292-602-7).
- 2 Käesolevas kohtuasjas käsitletav aine antratseenõli on vastavalt kirjeldusele, mis sisaldub Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT L 353, lk 1), VI lisa tabelites 3.1 ja 3.2, polütsükliliste aromaatsete süsivesinike (edaspidi „PAH”) keeruline segu, mis on saadud kiviõlirästast ja mille keemistemperatuur on vahemikus ligikaudu 300° C–400° C ning mis koosneb peamiselt fenantreenist, antratseenist ja karbasoolist. See aine kuulub tundmatu või muutuva koostisega ainete hulka, mis on kompleksed reaktsioonisaadused või bioloogilist päritolu materjalid (edaspidi „UVCB-ained”), kuna seda ei ole võimalik keemilise koostise põhjal täielikult identifitseerida. Antratseenõli kasutatakse peamiselt vaheainena tahma tootmiseks, mis on värv- ja tugevdusaine kasutamiseks kummitoodetes, eelkõige rehvides. Antratseenõli kasutatakse ka vaheainena puhta antratseeni tootmiseks.
- 3 Antratseenõli kanti nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiivi 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 196, lk 1; ELT eriväljaanne 13/01, lk 27) I lissasse komisjoni 19. detsembri 1994. aasta direktiiviga 94/69/EÜ, millega kohandatakse kahekümne esimest korda tehnika arenguga nõukogu direktiivi 67/548 (EÜT L 381, lk 1; ELT eriväljaanne 13/14, lk 3). Selle kande tegemisega klassifitseeriti antratseenõli 2. kategooria kantserogeenseks aineks. Klassifikatsioon võeti üle määrusesse nr 1272/2008.
- 4 Saksamaa Liitvabariik edastas 28. augustil 2009 Euroopa Kemikaaliametile (ECHA) (edaspidi „kemikaaliamet”) toimiku, mille ta oli koostanud antratseenõli määratlemise kohta ainena, mis selle püsivate, bioakumuleeruvate ja toksiliste omaduste (edaspidi „PBT-omadused”) ning väga püsivate ja väga bioakumuleeruvate omaduste (edaspidi „vPvB-omadused”) tõttu vastab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, lk 1) (muudetud eelkõige määrusega nr 1272/2008), artikli 57 punktides d ja e sätestatud kriteeriumidele.
- 5 Kemikaaliamet avaldas 31. augustil 2009 oma veebilehel teate, milles palus huvitatud isikutel esitada oma märkused antratseenõli käsitleva toimiku kohta ning palus ka liikmesriikide pädevatel asutustel esitada oma märkused.

- 6 Selles menetluses esitasid märkusi rühm, kes tegutseb kivisöest saadavate kemikaalide sektoris ja kelle hulka kuulusid ka hagejad, ning kemikaaliamet. Kemikaaliamet märkis selle kohta, et antratseenöli on klassifitseeritud kantserogeensete ainete hulka ja vastab seega määruse nr 1907/2006 artikli 57 punktis a sätestatud kriteeriumidele.
- 7 Pärast Saksamaa Liitvabariigi vastuse saamist edastas kemikaaliamet toimiku 16. novembril 2009 määruse nr 1907/2006 artikli 76 lõike 1 punktis e nimetatud liikmesriikide komiteele. Komitee jõudis 2. detsembril 2009 ühehäälele kokkuleppele antratseenöli määratlemises väga ohtliku ainenä, mis vastab määruse nr 1907/2006 artikli 57 punktides a, d ja e sätestatud kriteeriumidele.
- 8 Kemikaaliamet avaldas 7. detsembril 2009 pressiteate, milles ta andis teada esiteks, et liikmesriikide komitee oli jõudnud ühehäälele kokkuleppele 15 aine, sealhulgas antratseenöli määratlemises väga ohtlike ainetena, kuna need ained vastavad määruse nr 1907/2006 artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele, ning teiseks, et loetelu kandidaatainetest, mis lõpptulemusena kantakse määruse nr 1907/2006 XIV lisasse (edaspidi „kandidaatainete loetelu“), ajakohastatakse ametlikult jaanuaris 2010. Kemikaaliameti tegevdirektor tegi 22. detsembril 2009 otsuse ED/68/2009, et 13. jaanuaril 2010 avaldada ja ajakohastada kandidaatainete loetelu kõnealuse 15 aine osas.
- 9 Kandidaatainete loetelu, mis sisaldas muu hulgas antratseenöli, avaldati 13. jaanuaril 2010 kemikaaliameti veebilehel.

Menetlus ja poolte nõuded

- 10 Hagejad esitasid hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 17. veebruaril 2010 ja milles nad palusid osaliselt tühistada kemikaaliameti otsuse, mis avaldati 13. jaanuaril 2010 ja milles määratleti antratseenöli määruse nr 1907/2006 artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele vastava ainenä kooskõlas selle määruse artikliga 59 (edaspidi „vaidlustatud otsus“).
- 11 Üldkohtu kantseleisse 8. aprillil 2010 saabunud kirjas palus kemikaaliamet käesoleva kohtuasja liita vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 50 lõikele 1 kohtuasjadega T-93/10: *Bilbaína de Alquitranes jt vs. Euroopa Kemikaaliamet*, T-95/10: *Cindu Chemicals jt vs. Euroopa Kemikaaliamet* ning T-96/10: *Rütgers Germany jt vs. Euroopa Kemikaaliamet*. Üldkohtu kaheksanda koja esimees otsustas pärast hagejate ärakuulamist 10. mail 2010 jätta need kohtuasjad kirjaliku menetluse huvides liitmata ning lahendada liitmise taotlus suulise menetluse ja menetlust lõpetava kohtulahendi osas hiljem.
- 12 Üldkohtu kantseleisse 23. juunil 2010 saabunud eraldi dokumendiga esitas kemikaaliamet kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel vastuvõetamatuse vastuväite.
- 13 Taani Kuningriik esitas 3. juunil 2010 Üldkohtu kantseleis registreeritud kirjas avalduse astuda menetlusse kemikaaliameti nõuete toetuseks. Olles ära kuulunud kohtuasja pooled, rahuldati see avaldus Üldkohtu kaheksanda koja esimehe 6. juuli 2010. aasta määrusega. Üldkohtu kantseleisse 23. augustil 2010 saabunud dokumendiga loobus Taani Kuningriik käesolevasse menetlusse astumast.
- 14 Hagejad esitasid oma märkused vastuvõetamatuse vastuväite kohta 23. augustil 2010.
- 15 Kuna Üldkohtu kodade koosseis muutus, kuulub ettekandja-kohtunik nüüd seitsmenda koja koosseisu, mistõttu määrati käesolev kohtuasi sellele kojale.
- 16 Üldkohus andis 30. märtsi 2011. aasta otsusega vastavalt kodukorra artikli 51 lõikele 1 käesoleva kohtuasja lahendamiseks seitsmendale kojale laiendatud koosseisus.
- 17 Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 3. mai 2011. aasta määrusega liideti vastuvõetamatuse vastuväide sisulise menetlusega ja kohtukulude küsimus jäeti edaspidiseks lahendamiseks.

- 18 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus (seitsmes koda laiendatud koosseisus) alustada suulist menetlust.
- 19 Üldkohtu seitsmenda koja (laiendatud koosseisus) esimehe 20. juuni 2012. aasta määrusega liideti käesolev kohtuasi ja kohtuasjad T-93/10: *Bilbaína de Alquitranes jt vs. Euroopa Kemikaaliamet*, T-95/10: *Cindu Chemicals jt vs. Euroopa Kemikaaliamet* ning T-96/10: *Rütgers Germany jt vs. Euroopa Kemikaaliamet* vastavalt kodukorra artiklile 50 suulise menetluse huvides.
- 20 Hagejad esitasid 30. augusti 2012. aasta kirjaga märkused kohtuistungil ettekande kohta.
- 21 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 13. septembri 2012. aasta kohtuistungil. Pooled kuulati ära eelkõige määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõigete 5 ja 7 rikkumist puudutava teise väite vastuvõetavuse osas.
- 22 Hagejad paluvad Üldkohtul:
- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
 - tühistada vaidlustatud otsus antratseenõli puudutavas osas;
 - mõista kohtukulud välja kemikaaliametilt.
- 23 Kemikaaliamet palub Üldkohtul:
- tunnistada hagi vastuvõetamatuks või vähemalt põhjendamatuks;
 - mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

- 24 Enne kohtuasja sisulist läbivaatamist tuleb vastata küsimustele, mis kemikaaliamet tõstatas vastuvõetamatuse vastuväite raames.

Hagi vastuvõetamatuse vastuväide

- 25 Kemikaaliameti esile toodud hagi läbivaatamist takistavad asjaolud seisnevad vaidlustatud otsuse laadis, selles, et vaidlustatud otsus ei puuduta hagejaid otseselt, ning selles, et vaidlustatud otsus, mis ei ole üldkohaldatav akt ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, ei puuduta hagejaid isiklikult.

Vaidlustatud otsuse laad

- 26 Kemikaaliamet väidab sisuliselt, et kuna hagejad viitavad kemikaaliameti liikmesriikide komitee 2. detsembril 2009 saavutatud ühehäälesele kokkuleppele, on nad vaidlustanud ettevalmistava akti, mille eesmärk ei olnud tekitada kolmandatele isikutele õiguslikke tagajärgi ELTL artikli 263 esimese lõigu teise lause tähenduses. Kemikaaliamet on seisukohal, et õiguslikke tagajärgi tekitada võib akt on see, kui vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõikele 10 avaldatakse kandidaatainete ajakohastatud loetelu kemikaaliameti veebilehel.
- 27 ELTL artikli 263 esimese lõigu teise lause kohaselt saab vaidlustada liidu organite või asutuste õigusakte, mille eesmärk on tekitada õiguslikke tagajärgi kolmandatele isikutele.

- 28 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võivad tühistamishagi esemeks olla kõik liidu institutsioonide, organite või asutuste võetud meetmed, mille eesmärk on tekitada õiguslikke tagajärgi, sõltumata nende meetmete laadist ja vormist (Euroopa Kohtu 31. märtsi 1971. aasta otsus kohtuasjas 22/70: komisjon *vs.* nõukogu, EKL 1971, lk 263, punkt 42; vt samuti Euroopa Kohtu 24. novembri 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-138/03, C-324/03 ja C-431/03: Itaalia *vs.* komisjon, EKL 2005, lk I-10043, punkt 32, ning Üldkohtu 14. juuli 2008. aasta määrus kohtuasjas T-322/06: Espinosa Labella jt *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 29 Toimingute või otsuste peale, mis tehakse mitmes etapis, eelkõige asutusesisese menetluse tulemusel, võib üldjuhul tühistamishagi esitada vaid siis, kui need kujutavad endast meetmeid, mis väljendavad liidu institutsiooni, organi või asutuse lõplikku seisukohta menetluse lõpus. Sellest tulenevalt ei saa tühistamishagi esitada esialgsete või puhtalt ettevalmistavate meetmete peale (Euroopa Kohtu 11. novembri 1981. aasta otsus kohtuasjas 60/81: IBM *vs.* komisjon, EKL 1981, lk 2639, punkt 10; vt samuti Üldkohtu 19. jaanuari 2010. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-355/04 ja T-446/04: Co-Frutta *vs.* komisjon, EKL 2010, lk II-1, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 30 Tuleb meenutada, et määruse nr 1907/2006 artiklis 59 sätestatud menetlus, mis seisneb selle määruse artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele vastavate ainete määratlemises, toimub mitmes etapis.
- 31 Pärast seda, kui on algatatud määratlemise menetlus ning kemikaaliamet on liikmesriikidele teinud kättesaadavaks toimiku aine kohta ning avaldanud oma veebilehel teate, milles ta kutsub kõiki huvitatud isikuid esitama talle kommentaare (määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõiked 2–4), võivad liikmesriigid, kemikaaliamet ja kõik huvitatud isikud esitada kommentaare toimikus väljapakutud määratlemise kohta (selle määruse artikli 59 lõiked 4 ja 5). Kui – nagu käesoleval juhul – selliseid kommentaare on esitatud, suunab kemikaaliamet toimiku oma liikmesriikide komiteele ning kui komitee jõuab määratlemise osas ühehäälele kokkuleppele, lisab kemikaaliamet selle aine kandidaatainete loetelusse (selle määruse artikli 59 lõiked 7 ja 8). Lõpuks, niipea kui on tehtud otsus aine loetelusse kandmise kohta, avaldab kemikaaliamet kandidaatainete loetelu oma veebilehel ja ajakohastab selle (sama määruse artikli 59 lõige 10).
- 32 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et hagejad viitasid mitte ainult kemikaaliameti liikmesriikide komitee 2. detsembril 2009 saavutatud kokkuleppele, milles määratleti antratsenooli määruse nr 1907/2006 artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele vastava aina, vaid ka avaldamisele 13. jaanuaril 2010 kemikaaliameti veebilehel ja koodile ED/68/2009, mis oli kemikaaliameti tegevdirectori otsusel kanda kõnealune aine 13. jaanuaril 2010 veebilehel avaldatud kandidaatainete loetellu, kuigi hagejad ei olnud viimati nimetatud asjaolust teadlikud. Hagejad on seega igasuguse kahtlusega vaidlustanud kemikaaliameti otsuse, millega määratleti antratsenooli määruse nr 1907/2006 artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele vastava aina ja mille sisu määrati kindlaks kemikaaliameti liikmesriikide komitee 2. detsembril 2009 saavutatud kokkuleppega ning mida rakendas kemikaaliameti tegevdirectori, kes laskis selle aine kanda kandidaatainete loetellu, mis vastavalt määruse artiklile 59 avaldati 13. jaanuaril 2010 tervikuna veebilehel. Viidates loetelu kemikaaliameti veebilehel 13. jaanuaril 2010 avaldatud redaktsioonile, liikmesriikide komitee 2009. aastal saavutatud ühehäälele kokkuleppele ja koodile ED/68/2009, määratlesid hagejad vaidluse eseme üheselt mõistetavalt. Üksnes kemikaaliameti liikmesriikide komitee kokkuleppe väidetaval ettevalmistaval laadil põhinev vastuväide on seega tulemusetu.
- 33 Määruse nr 1907/2006 artiklis 59 sätestatud menetluse tulemuseks olev aine määratlemise akt on mõeldud selleks, et ELTL artikli 263 esimese lõigu teise lause tähenduses tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi kolmandatele isikutele. See akt tekitab nimelt määruse artikli 7 lõikes 2, artikli 31 lõike 1 punktis c ja lõike 3 punktis b ning artikli 33 lõiget 1 ja 2 ette nähtud teavitamiskohustused. Need sätted viitavad määruse artikli 59 lõike 1 kohaselt määratletud ainetele või sama määruse artikli 59 lõike 1 kohaselt koostatud loetelusse lisatavatele või selles sisalduvatele ainetele. Need tähistavad seega õiguslikke kohustusi, mis lähtuvad määruse nr 1907/2006 artiklis 59 sätestatud menetluse tulemuseks olevast aktist.

- 34 Eespool esitatut silmas pidades tuleb tagasi lükata väide hagi läbivaatamist takistava asjaolu kohta, mis seisneb vaidlustatud otsuse laadis.

Hagejate otsene puutumus

- 35 Kemikaaliamet väidab, et hagi on vastuvõetamatu, kuna vaidlustatud otsus ei puuduta hagejaid otseselt.
- 36 ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt võib iga füüsiline või juriidiline isik esimeses ja teises lõigus sätestatud tingimustel esitada hagi temale adresseeritud või teda otseselt ja isiklikult puudutava akti vastu ning üldkohaldatava akti vastu, mis puudutab teda otseselt ja ei sisalda rakendusmeetmeid.
- 37 Käesoleval juhul on selge, et vaidlustatud otsus ei olnud adresseeritud hagejatele, kes järelikult ei ole selle akti adressaadid. Niisuguses olukorras võivad hagejad ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel selle akti peale tühistamishagi esitada ainult tingimusel, et see otsus puudutab neid otseselt.
- 38 Otsese puutumuse kohta nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et see tingimus nõuab esiteks, et vaidlustatud meede avaldaks otseselt mõju isiku õiguslikule olukorrale, ning teiseks, et see ei jätaks meedet rakendama kohustatud adressaatidele mingit kaalutusõigust, kuna akti rakendamine on puhtautomaatne ja tuleneb vaid liidu õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme (Euroopa Kohtu 5. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas C-386/96 P: Dreyfus vs. komisjon, EKL 1998, lk I-2309, punkt 43; 29. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-486/01 P: Front national vs. parlament, EKL 2004, lk I-6289, punkt 34, ning 10. septembri 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-445/07 P ja C-455/07 P: komisjon vs. Ente per le Ville Vesuviane ja Ente per le Ville Vesuviane vs. komisjon, EKL 2009, lk I-7993, punkt 45).
- 39 Mis puudutab esiteks hagejate argumente, et vaidlustatud otsus puudutab neid otseselt, sest nende õiguslikku olukorda mõjutab määruse nr 1907/2006 artikli 31 lõike 9 punkt a, siis tuleb märkida, et see säte puudutab kohustust ajakohastada ohutuskaart, mille koostamine on ette nähtud sama artikli lõikes 1. Vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 31 lõike 1 punktidele a–c peavad aine tarnijad andma selle saajale ohutuskaardi, kui aine vastab direktiivi 67/548 kohaselt ohtlikuks aineks klassifitseerimise kriteeriumidele, kui ainel on vastavalt selle määruse XIII lisas sätestatud kriteeriumidele PBT- või vPvB-omadused või kui aine on kantud määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõike 1 alusel koostatud loetelusse muudel põhjustel kui eespool nimetatud põhjused. Nimetatud määruse artikli 31 lõike 9 punktis a on sellega seoses sätestatud, et tarnijad peavad seda ohutuskaarti viivitamata ajakohastama niipea, kui ilmneb riskijuhtimismeetmeid mõjutada võiv või ohtusid käsitlev uus teave.
- 40 Käesoleval juhul ei ole vaidlustatud seda, et hagejad, kes on määruse nr 1907/2006 artikli 3 punkti 32 määratlusele vastavad aine tarnijad, pidid määruse artikli 31 lõike 1 punkti a alusel esitama asjaomase aine saajale ohutuskaardi, kuna see aine vastas direktiivi 67/548 kohaselt ohtlikuks aineks klassifitseerimise kriteeriumidele. Antratsenooli klassifitseeriti direktiiviga 94/69 nimelt 2. kategooria kantserogeenseks aineks (vt eespool punkt 3).
- 41 Seevastu vaieldakse vastu sellele, et määruse nr 1907/2006 artiklis 59 ette nähtud menetluse tulemusel antratsenooli määratlemine väga ohtliku ainena põhjendusel, et sellel ainel on PBT- või vPvB-omadused, on määruse artikli 31 lõike 9 punkti a tähenduses uus teave – nagu väidavad hagejad –, mis toob kaasa selle õigusnormiga kehtestatud kohustuse, see tähendab kohustuse ohutuskaart ajakohastada, mistõttu avaldab vaidlustatud otsus hagejate õiguslikule olukorrale otsest mõju.
- 42 Ohutuskaardi osas on määruse nr 1907/2006 artikli 31 lõikes 1 sätestatud, et see tuleb koostada vastavalt nimetatud määruse II lisale. Lisa kohaselt – mis sisaldab ohutuskaartide väljatöötamise juhendit – peavad need kaardid tagama süsteemi, mis võimaldab edastada sobivat ohutusteavet klassifitseeritud ainete kohta kasutajatele, kes on tarneahelas vahetult järgmised. Lisa eesmärk on

tagada määruse nr 1907/2006 artikli 31 lõikes 6 loetletud kohustuslike lahtrite sisu kooskõla ja täpsus, et kasutajatel oleks võimalik ohutuskaartide alusel võtta asjakohaseid meetmeid inimeste tervise ja ohutuse kaitseks töökohal ning keskkonna kaitseks.

- 43 Hagejad on seisukohal, et määruse nr 1907/2006 artiklis 59 ette nähtud menetluse tulemusel antratseenõli määratlemine väga ohtliku ainena põhjendusel, et sellel ainel on PBT- või vPvB-omadused, on määruse nr 1907/2006 artikli 31 lõike 6 punktiga 2 (ohtude identifikatsioon), punktiga 3 (koostis/teave koostisainete kohta) ja punktiga 15 (kohustuslik teave) seotud uus teave.
- 44 Mis puudutab määruse nr 1907/2006 artikli 31 lõike 6 punkti 2 (ohtude identifitseerimine), siis määruse nr 1907/2006 II lisa punkti 2 alusel peab selles olema märgitud aine klassifikatsioon, mis on saadud direktiivis 67/548 sätestatud klassifitseerimiseeskirjade kohaldamise tulemusena. Selgelt ja lühidalt peavad olema märgitud peamised ohud, mida see aine inimesele ja keskkonnale kujutab.
- 45 On selge, et PBT- või vPvB-omadustega aine kujutab endast ohtu keskkonnale. Niisugune oht tuleneb kemikaaliameti sõnul siiski mitte vaidlustatud otsusest, vaid selle aine olemuslikest omadustest, mida hagejad oleksid pidanud hindama ja millest nad oleksid seega pidanud olema teadlikud enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist.
- 46 Selles suhtes tuleb märkida, et määruse nr 1907/2006 II lisa punktis 2 on seoses direktiivi 67/548 kohasele aine klassifikatsioonile vastavate ohtude identifitseerimisega viidatud direktiivis sätestatud klassifitseerimiseeskirjade kohaldamisele, see tähendab liidu õigusnormide kohaldamisele. Seega, mis puudutab aine kantserogeenseid omadusi nagu need, mida on mainitud määruse nr 1907/2006 artikli 57 punktis a, siis need omadused ja neist tulenevad peamised ohud peavad olema ohutuskaardil märgitud, kui aine on vastavalt direktiivis 67/548 sätestatud klassifitseerimiseeskirjadele klassifitseeritud kantserogeenseks aineks. Käesolevas asjas ei eita hagejad, et antratseenõli kantserogeensed omadused ja neist tulenevad peamised ohud peavad olema ohutuskaardil märgitud ning need ongi põhjus, miks hagejad peavad selle kaardi esitama.
- 47 Mis puudutab aine PBT- ja vPvB-omadusi nagu need, mida on nimetatud määruse nr 1907/2006 artikli 57 punktides e ja d, siis nende määratlemise kriteeriumid on piiritletud määruse nr 1907/2006 XIII lisas. Määruse artikli 59 kohaselt aine määratlemiseks väga ohtliku ainena selle PBT- ja vPvB-omaduste tõttu tuleb seega kohaldada määruse XIII lisas sätestatud kriteeriume. Järelikult tehakse määratlemise menetluses aine PBT- ja vPvB-omadused kindlaks, nagu on selgitatud ka 21.–22. jaanuarini 2009 seoses kandidaainete loetelu ja autoriseerimise kui riskijuhtimise instrumentidega peetud kemikaaliameti töötoa kokkuvõttes, mille kohaselt on kandidaainete loetellu kandmine põhiline mehhanism PBT ja vPvB ainete kindlakstegemiseks. Aine PBT- ja vPvB-omaduste määratlemine põhineb seega liidu õigusnormide kohaldamisel ehk käesolevas asjas määruse nr 1907/2006 XIII lisas sätestatud kriteeriumide kohaldamisel. Järelikult, arvestades, et vaidlustatud otsuses määrati antratseenõli PBT- ja vPvB-omadused kindlaks nende kriteeriumide alusel, tuleb just selle otsuse tõttu need omadused ja neist tulenevad peamised ohud märkida ohutuskaardile. Käesolev juhtum on samaväärne direktiivis 67/548 sätestatud eeskirjade kohaselt aine klassifitseerimisega, mille puhul kohustus kanda see klassifikatsioon ja klassifitseeritud omadustest tulenevad peamised ohud ohutuskaardile tuleneb selgelt määruse nr 1907/2006 II lisa punktist 2.
- 48 Mis puudutab kemikaaliameti argumente, mille kohaselt tuleneb asjaomase aine ohtlikkus selle olemuslikest omadustest, mida hagejad oleksid pidanud hindama ja millest nad oleksid seega pidanud olema teadlikud enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, siis esiteks tuleb märkida, et kemikaaliamet viitab Euroopa Kemikaalide Büroo (EKB) allrühma aruteludele küsimuse üle, kas asjaomane aine vastab PBT ja vPvB kriteeriumidele. Kuigi on tõsi, et ainest lähtuv oht tuleneb selle olemuslikest omadustest, peab seda ohtu olema hinnatud ja määratletud vastavalt kindlatele õigusnormidele. Oma märkustes kõnealuse allrühma arutelude kohta ei maini kemikaaliamet õigusnorme, mis võimaldasid allrühmal PBT- ja vPvB-omadused määratleda. Lisaks ei väida kemikaaliamet, et allrühma järeldused on hagejate jaoks siduvad. Seevastu hagejad väidavad, et mingit arutelu antratseenõli PBT- ja vPvB-omaduste üle ei toimunud. Teiseks kinnitab kemikaaliamet, et hagejad oleksid pidanud

antratseenõli olemuslikke omadusi hindama ning oleksid seetõttu pidanud olema teadlikud kõnealuse aine PBT- ja vPvB-omadustest. Nagu aga nähtub toimikust ja nagu hagejad kohtuistungil kinnitasid, vaidlevad nad just vastu sellele, et antratseenõlil on PBT- ja vPvB-omadused. Seega ei jõudnud nad antratseenõli hindamisel järeldusele, et sellel ainel on PBT- ja vPvB-omadused.

49 Seetõttu, arvestades ohutuskaardi lahtrit 2 (Ohtude identifitseerimine), oli määruse nr 1907/2006 artiklis 59 sätestatud menetluse tulemusena antratseenõli väga ohtliku ainena määratlemine põhjendusel, et ainel on PBT- või vPvB-omadused, uus teave, mis võis kasutajatel võimaldada võtta meetmeid inimeste tervise kaitse, tööohutuse ja keskkonnakaitse valdkonnas. Kõnealune määratlus kujutas endast seega uut teavet, mis võib mõjutada riskijuhtimismeetmeid või puudutab ohtusid määruse nr 1907/2006 artikli 31 lõike 9 punkti a tähenduses, mistõttu hagejad olid kohustatud asjaomaseid ohutuskaarte ajakohastama. Järelikult avaldab vaidlustatud otsus hagejate õiguslikule olukorrale otsesest mõju, mis on tingitud selles õigusnormis ette nähtud kohustusest, ilma et oleks vaja analüüsida ohutuskaardi lahtreid 3 (Koostis/teave koostisainete kohta) ja 15 (Reguleerivad õigusaktid) (vt lahtri 15 kohta Üldkohtu 21. septembri 2011. aasta määrus kohtuasjas T-343/10: *Etimine ja Etiproducts vs. Euroopa Kemikaaliamet*, EKL 2011, lk II-6611, punktid 33–36, ja kohtuasjas T-346/10: *Borax Europe vs. Euroopa Kemikaaliamet*, EKL 2011, lk II-6629, punktid 34–37).

50 Mis puudutab teiseks hagejate argumenti, et vaidlustatud otsus puudutab neid otseselt, sest nende õiguslikku olukorda mõjutab määruse nr 1907/2006 artikli 34 punkt a, siis tuleb märkida, et selle kohaselt peab iga isik aine tarnimise ahelas edastama uut teavet ohtlike omaduste kohta – ükskõik millised on asjaomased kasutusalaad – tarneahelas vahetult eelnevale isikule või turustajale.

51 Kuna vaidlustatud otsusega antratseenõli väga ohtliku ainena määratlemine põhjendusel, et ainel on PBT- või vPvB-omadused, sisaldas uut teavet antratseenõli ohtlike omaduste kohta (vt eespool punktid 47–49), tekitab see määruse nr 1907/2006 artikli 34 punktis a sätestatud teavitamiskohustuse. Seetõttu mõjutab vaidlustatud otsus selles sättes ette nähtud kohustuse tõttu otseselt ka hagejate õiguslikku olukorda.

52 Järelikult puudutab vaidlustatud otsus hagejaid otseselt. Väide läbivaatamist takistava asjaolu kohta tuleb seega tagasi lükata.

Sellise üldkohaldatava akti mõiste, mis ei sisalda rakendusmeetmeid, ning hagejate isiklik puutumus

53 Kemikaaliamet väidab, et hagi on vastuvõetamatu, kuna vaidlustatud otsus ei ole üldkohaldatav akt ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses ning seetõttu peaks see hagejaid isiklikult puudutama, kuid ei puuduta.

54 ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt on käesolev tühistamishagi vastuvõetav üksnes juhul, kui vaidlustatud otsus on üldkohaldatav akt, mis ei sisalda rakendusmeetmeid või kui vaidlustatud otsus puudutab hagejaid isiklikult.

55 Mis puudutab küsimust, kas vaidlustatud otsus on üldkohaldatav akt ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, siis väidab kemikaaliamet sisuliselt, et tema vastuvõetud aktid ei ole üldkohaldatavad. Määruse nr 1907/2006 alusel on üldkohaldatavate aktide vastuvõtmise pädevus antud komisjonile. Pealegi on aine määratlemine üksnes ettevalmistav akt komisjoni võimaliku tulevase otsuse jaoks, kuna see aine määruse XIV lisasse.

56 Esiteks tuleb küsimuse kohta, kas vaidlustatud otsus on üldkohaldatav akt ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, märkida, et üldkohaldatava akti mõistet selle sätte tähenduses tuleb mõista nii, et see tähendab mis tahes üldakte peale seadusandlike aktide (Üldkohtu 25. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-262/10: *Microban International ja Microban (Europe) vs. komisjon*, EKL 2011, lk II-7697, punkt 21).

- 57 Käesoleval juhul tuleb märkida, et vaidlustatud otsus on üldkohaldatav, kuivõrd seda kohaldatakse objektiivselt määratletud olukordades ja see toob kaasa õiguslikke tagajärgi üldiselt ja abstraktselt määratletud isikute ringile, see tähendab kõigile füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kes kuuluvad määruse nr 1907/2006 artikli 31 lõike 9 punkti a ja artikli 34 punkti a kohaldamisalasse.
- 58 Lisaks ei ole vaidlustatud otsus seadusandlik akt, sest seda ei ole vastu võetud ELTL artikli 289 lõigetes 1–3 ette nähtud seadusandlikus tavamenetluses ega seadusandlikus erimenetluses. Vaidlustatud otsus on nimelt kemikaaliamenti õigusakt, mis on vastu võetud määruse nr 1907/2006 artikli 59 alusel (vt selle kohta Üldkohtu 4. juuni 2012. aasta määrus kohtuasjas T-381/11: Eurofer vs. komisjon, punkt 44).
- 59 Seega on vaidlustatud otsus üldkohaldatav akt ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.
- 60 Vastupidi kemikaaliamenti väidetele ei ole ELTL artikli 263 neljandas lõigus märgitud, et ainult komisjonil on sellise õigusakti vastuvõtmiseks vajalik üldkohaldatavate aktide vastuvõtmise pädevus. EL toimimise leping ei toeta kuidagi kemikaaliamenti sellekohaseid argumente. Nimelt on ELTL artikli 263 esimeses lõigus sõnaselgelt nimetatud liidu organite või asutuste selliste õigusaktide seaduslikkuse kontrolli, mille eesmärk on tekitada õiguslikke tagajärgi kolmandatele isikutele. EL toimimise lepingu koostajate kavatsus oli seega allutada ka kemikaaliamenti kui liidu organi aktid üldjuhul liidu kohtu kohtulikule kontrollile.
- 61 Lisaks, vastupidi kemikaaliamenti väidetele ei välista tema määruse nr 1907/2006 artikli 75 lõikest 1 tulenev ülesanne ehk määruse nr 1907/2006 tehniliste, teaduslike ja haldusalaste aspektide juhtimine ja mõningatel juhtudel ka nende teostamine ning nimetatud aspektidega seotud järjepidevuse tagamine liidu tasandil, et tal on õigus võtta vastu üldkohaldatavaid akte. Selle kohta tuleb märkida, et kemikaaliament mõõnab, et tema vastuvõetud aktid võivad tekitada kolmandatele isikutele õiguslikke kohustusi, kuigi piiratud ulatuses.
- 62 Peale selle on määruse nr 1907/2006 artiklis 59 sätestatud määratlemiskorras ette nähtud kaks menetlust juhaks, kui esitatakse märkusi ettepaneku kohta määratleda aine väga ohtliku ainenä. Esimese menetluse kohaselt suunab kemikaaliament toimiku liikmesriikide komiteele ja viimane jõuab määratlemise osas ühehäälele kokkuleppele (määruse artikli 59 lõiked 7 ja 8). Teise menetluse kohaselt juhul, kui liikmesriikide komitee ei jõua ühehäälele kokkuleppele, võtab komisjon asjaomase aine määratlemist käsitleva otsuse vastu korra kohaselt, mis on ette nähtud määruse nr 1907/2006 artikli 133 lõikes 3, milles on viidatud nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsuse 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT L 184, lk 23; ELT eriväljaanne 01/03, lk 124), artiklis 5 sätestatud regulatiivkomitee menetlusele (määruse artikli 59 lõige 9). Nende kahe menetluse võrdlemisel ilmneb, et esimeses vastab liikmesriikide komitee kokkulepe teises menetluses aine määratlemise kohta tehtavale komisjoni otsusele. Ei saa aga väita, et komisjoni osalusel vastu võetud otsus kujutab endast üldkohaldatavat akti, samas kui tema osaluseta vastu võetud otsus, millel on sama sisu ja samad tagajärjed, ei ole üldkohaldatav.
- 63 Vastab tõele, et määruse nr 1907/2006 artikli 58 alusel komisjoni tehtud otsus kanda aine määruse XIV lisasse toob aine kasutajate jaoks kaasa tõsisemad õiguslikud tagajärjed – ehk keelu ainet autoriseeringuta turule viia – kui need, mis tulenevad vaidlustatud otsusest, ehk eelkõige teavitamiskohustused. See tõdemus ei tähenda siiski, et vaidlustatud otsusest tulenevad õiguslikud tagajärjed on olematud. Seevastu vaidlustatud otsusest tulenevad teavitamiskohustused on üks tagajärgedest, mis kaasneb vastutusega ainetega seonduvate riskide juhtimise eest, mis peaks kehtima kogu tarneahelas, nagu on märgitud määruse nr 1907/2006 põhjenduses 56. Sellest järeldub, et kemikaaliamenti sellekohased argumendid tuleb tagasi lükata.

- 64 Mis puudutab teiseks küsimust, kas vaidlustatud otsus sisaldab rakendusmeetmeid, siis tuleb märkida, et määruse nr 1907/2006 artiklis 59 ette nähtud menetluse tulemusel asjaomase aine määratlemine väga ohtliku ainenähtu tekitab hagejatele teavitamiskohustused, ilma et oleks vaja veel muid meetmeid (vt eespool punkt 33). Vaidlustatud otsus ei sisalda seega ühtegi rakendusmeetmeid.
- 65 Täpsemalt autoriseerimismenetluse järgmine etapp, mis seisneb kandidaatainete tähtsuse järjekorras kandmises määruse nr 1907/2006 XIV lisasse ehk autoriseeringut vajavate ainete loetellu, ei kujuta endast vaidlustatud otsuse rakendusmeetmeid. Määratlemise menetluse lõpulejõudmisel tekivad nimelt oma teavitamiskohustused, mis ei sõltu autoriseerimismenetluse järgmistest etappidest.
- 66 Järelikult on vaidlustatud otsus üldkohaldatav akt, mis ei sisalda rakendusmeetmeid, mistõttu tuleb käesolev väide läbivaatamist takistava asjaolu kohta tagasi lükata, ilma et oleks vaja analüüsida hagejate võimalikku isiklikku puutumust.
- 67 Kõike eespool esitatut silmas pidades ei ole vastuvõetamatuse vastuväide põhjendatud. Järelikult on hagi vastuvõetav.

Sisulised küsimused

- 68 Hagi põhjendamiseks on esitatud viis väidet. Esimesed kaks väidet puudutavad määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõigete 3, 5 ja 7 ning XV lisaga seotud menetlusnõuete väidetavaid rikkumisi. Ülejäänud kolm väidet puudutavad võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist, väidetavat hindamisviga või õigusnormi rikkumist seoses aine määratlemisega PBT- või vPvB-omadustega ainenähtu selle koostisosade põhjal ning proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist.

Esimene väide, et on rikutud määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõiget 3 ja XV lisa

- 69 Hagejad väidavad, et vastupidi määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõikes 3 ja XV lisa II osa punktis 2 sätestatule ei märkinud Saksamaa Liitvabariik antratseenõli kohta koostatud toimikus asendusaineid käsitlevat teavet, kuigi hagejad olid teda teavitanud sellistest ainetest, see tähendab naftasegudest. Kemikaaliamet võttis selle toimiku vastu, ilma et asendusaineid oleks tuvastatud. Hagejad on seisukohal, et ei saa välistada, et kui sellist nõuete rikkumist ei oleks toimunud ja kui asjaolu, et asendusained sisaldavad samuti PBT koostisosi, oleks olnud teada, ei oleks vaidlustatud otsust vastu võetud ja oleks algatatud teistsugune menetlus.
- 70 Selles suhtes tuleb märkida, et määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõike 3 kohaselt võib määratlemise menetlust alustada liikmesriigi algatusel, kes võib koostada vastavalt määruse XV lisale toimiku ainetest kohta, mis tema arvates vastavad määruse artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele, ning edastada selle kemikaaliametile. PBT- või vPvB-omadustega aine kindlaksmääramist käsitleva toimiku kohta on määruse XV lisa II osa punktis 2 pealkirja „Teave kokkupuute, alternatiivsete ainete ja riskide kohta” all ette nähtud, et „[e]sitatakse olemasolev kasutamist ja kokkupuudet käsitlev teave alternatiivsete ainete ja tehnoloogiate kohta”.
- 71 Mis puudutab antratseenõli kohta koostatud toimikut, siis on selge, et Saksamaa Liitvabariik tegi toimiku jaku, mis käsitleb asendusaineid, märke „andmed puuduvad”.
- 72 Vastab tõele, et määruse nr 1907/2006 XV lisa II osa punkti 2 sõnastus teeb vahet kohustusel esitada ühelt poolt „olemasolev kasutamist ja kokkupuudet käsitlev teave” ning teiselt poolt „teave alternatiivsete ainete ja tehnoloogiate kohta”. Liikmesriik saab aga siiski esitada ainult tema valduses olevat teavet. See, kui Saksamaa Liitvabariik märkis, et andmed puuduvad, puudutab asendusainete esinemist ja võimaldab liikmesriigil täita oma formaalse kohustuse võtta asendusainete suhtes seisukoht.

- 73 Igal juhul ei olnud rühma poolt, kes tegutseb kivisöest saadavate kemikaalide sektoris ja kelle hulka kuuluvad ka hagejad, 17. juulil 2009 Saksa ametivõimudele saadetud kirjas asendusaineid mainitud. Paludes Saksa ametivõimudel kasutada „tasakaalustatumat lähenemisviisi, mis ei karista ühteainsat tööstussektorit”, leidis see rühm, „et on üldteada, et paljud naftaaurud sisaldavad samuti antratseeni”. Kirjas on seega viidatud ainetele, mis kõnealuse rühma sõnul on samasuguse ohtlikkuse tasemega nagu antratseenõli, mitte ainetele, mida saab kasutada asendusainena, kuna neid on võimalik kasutada antratseenõli asemel sama funktsiooni täitmiseks. Lõpuks on põhjust märkida, et määruse nr 1907/2006 artikli 60 lõiget 5 arvestades tuleb määruse XV lisa II osa punkti 2 tõlgendada nii, et see viitab sobivatele asendusainetele – tingimus, millele naftasegud oma antratseenisalduse tõttu ei vasta.
- 74 Järelikult on määruse artikli 59 lõikes 3 osutatud menetlusnõudeid järgitud.
- 75 Isegi kui käesolevas asjas oletada, et esines normide rikkumine, kuna ei järgitud määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõiget 3, saab see vaidlustatud otsuse tühistamise kaasa tuua üksnes juhul, kui on tõendatud, et selle rikkumiseta oleks otsuse sisu olnud teistsugune (vt selle kohta Euroopa Kohtu 15. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-86/03: Kreeka vs. komisjon, EKL 2005, lk I-10979, punkt 42).
- 76 Hagejad väidavad selle kohta, et ei saa välistada, et selle rikkumiseta ja teadlikuna asjaolust, et asendusained sisaldavad samuti PBT koostisosi, ei oleks vaidlustatud otsust vastu võetud ja oleks algatatud teistsugune menetlus.
- 77 Ent sellise olukorraga ei ole käesoleval juhul tegemist. Nimelt on vaidlustatud otsuse sisuks antratseenõli määratlemine määruse nr 1907/2006 artikli 57 punktides a, d ja e sätestatud kriteeriumidele vastava ainenäidena. Määruse artiklis 59 osutatud määratlemise menetlusest ei ilmne, et asendusaineid puudutav teave oleks menetluse tulemuse jaoks asjakohane. Määruse artikli 57 punktides a, d ja e sätestatud kriteeriumides ei ole viidatud asendusainete olemasolule ega puudumisele. Aine määratlemiseks sama määruse artikli 57 punktides d ja e sätestatud kriteeriumidele vastava ainenäidena piisab seevastu sellest, kui aine vastab PBT- ja vPvB-omadustega ainenäidena määratlemisel asjakohastele kriteeriumidele, mis on sätestatud määruse nr 1907/2006 XIII lisas. Kuigi see lisa sisaldab suurt hulka täitmisele kuuluvaid kriteeriume, ei puuduta ometi ükski neist asendusaineid. Seega ei ole tõendatud, et asendusaineid käsitleva teabe olemasolu oleks võinud muuta vaidlustatud otsuse sisu, milleks oli antratseenõli määratlemine määruse artikli 57 punktides d ja e sätestatud kriteeriumidele vastava ainenäidena. Sama kehtib ka selle aine määratlemise kohta määruse artikli 57 punktis a sätestatud kriteeriumidele vastava ainenäidena. Nimelt on kantserogeenseks aineks klassifitseerimise kriteeriumid kehtestatud direktiiviga 67/548. Antratseenõli klassifitseerimine kantserogeensete ainete hulka toimus juba direktiiviga 94/69 (vt eespool punkt 3).
- 78 Lisaks tuleb märkida, et asendusaineid käsitlev teave on asjakohane eelkõige autoriseerimismenetluse – milles aine määratlemine vastavalt määruse nr 1907/2006 artiklile 59 on alles esimene etapp – edasises käigus. Nimelt, määruse artikli 60 lõike 4 punkti c ja artikli 5 punkti b kohaselt on selline teave asjakohane, et teha otsus autoriseerimistaotluse kohta seoses ainega, mis on kantud autoriseeringut vajavate ainete loetellu.
- 79 Järelikult tuleb esimene väide tagasi lükata.

Teine väide, et on rikutud määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõikeid 5 ja 7

- 80 Hagejad juhivad tähelepanu sellele, et kemikaaliametil puudus pädevus muuta antratseenõli kandidaatainete loetellu kandmiseks Saksamaa Liitvabariigi tehtud ettepanekut, mis põhines ainult asjaolul, et sellel ainel on PBT- ja vPvB-omadused. Muutmise tulemusel määratleti antratseenõli väga ohtliku ainenäidena mitte ainult selle väidetavate PBT- ja vPvB-omaduste põhjal, vaid ka selle

kantserogeensete omaduste põhjal. Arvestades, et kõnealust ainet ei saanud väga ohtliku ainenähtudele selle PBT- ja vPvB-omaduste põhjal, on viide kantserogeensetele omadustele ainus põhjus selle kandmiseks kandidaatainete loetellu.

- 81 Käesoleval juhul sisaldas Saksamaa Liitvabariigi poolt määruse nr 1907/2006 XV lisa kohaselt koostatud toimik tegelikult ainult ettepanekut määratleda antratseenõli määruse artikli 57 punktides d ja e sätestatud kriteeriumidele vastava ainenähtudele ehk ainenähtudele, millel on PBT- ja vPvB-omadused, mitte määratleda see määruse artikli 57 punktis a sätestatud kriteeriumidele vastava ainenähtudele ehk kantserogeense ainenähtudele, kuigi toimikus oli märgitud, et aine on klassifitseeritud kantserogeensete ainenähtude hulka.
- 82 Toimikust ilmneb, et määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõikes 5 osutatud menetluses esitas kemikaaliamet kommentaarid, millest nähtus, et antratseenõli on klassifitseeritud kantserogeensete ainenähtude hulka ja vastab seega määruse artikli 57 punktis a sätestatud kriteeriumidele. Antratseenõli määratleti seega väga ohtliku ainenähtudele, mis vastab määruse artikli 57 punktides a, d ja e sätestatud määratlemise kriteeriumidele.
- 83 Järelikult, kui hagejad väidavad, et kemikaaliametil puudus pädevus muuta Saksamaa Liitvabariigi ettepanekut antratseenõli kandidaatainete loetellu kandmiseks, vaidlustavad nad sisuliselt selle ainenähtudele määratlemise väga ohtliku ainenähtudele selle kantserogeensete omaduste põhjal.
- 84 Ei saa aga väita, et määratledes ainet mitte ainult selle aine kohta algselt koostatud toimikus välja pakutud põhjustel, vaid ka toimikus mainimata põhjusel, ületas kemikaaliamet talle määruse nr 1907/2006 artikliga 59 antud pädevust.
- 85 Nimelt, esiteks tuleb märkida, et vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõikele 1 kohaldatakse selle artikli lõigetes 2–10 sätestatud korda määruse nr 1907/2006 artiklis 57 osutatud kriteeriumidele vastavate ainenähtudele määratlemiseks. Vaidlustatud otsus, milles on antratseenõli määratletud põhjendusel, et see vastab määruse artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele, on kõnealuse eesmärgiga kooskõlas. Hagejate argumentid aine määratlemise kohta selle aine kohta algselt koostatud toimikus mainimata põhjusel ei puuduta seega kemikaaliameti pädevust.
- 86 Teiseks ei ilmne määruse nr 1907/2006 artikli 59 sõnastusest, et määruse artiklis 57 sätestatud põhjused, mille alusel võib ainet määratleda, peavad vastama nendele, mis on märgitud algselt koostatud toimikus. Pealegi, nagu nähtub määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõigetest 2 ja 3, ei ole määratlemise menetluse algatamiseks õigus ainult liikmesriikidel. Nimelt võib komisjon paluda samuti kemikaaliametil määruse XV lisa kohaselt toimiku koostada.
- 87 Kolmandaks tuleneb autoriseerimismenetluse eesmärgist, mida on mainitud määruse nr 1907/2006 artiklis 55 ja milleks on tagada siseturu hea toimimine, tagades seejuures väga ohtlikest ainetest tulenevate riskide asjakohase ohjamise ja nende ainenähtude järkjärgulise asendamise sobivate alternatiivsete ainenähtude või tehnoloogiatega, kui need on majanduslikult sobivad ja tehniliselt rakendatavad, et ainenähtudele määratlemine, mis on autoriseerimismenetluse esimene etapp, rajaneb võimalikult täielikel põhjendustel.
- 88 Neljandaks tuleb märkida, et vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõikele 5 võib kemikaaliamet talle edastatud toimikusse esitada kommentaare ainenähtudele määratlemise kohta vastavalt määruse artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele. Selle eesmärk on tagada, et kemikaaliamet oleks võimalik tõhusalt oma seisukoht esitada. Järelikult peab kemikaaliameti kommentaare olema võimalik vaidlustatud otsuses ära tuua.
- 89 Teine väide tuleb seega tagasi lükata.

Kolmas väide, et on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet

- 90 Hagejad väidavad, et antratseenõli määramine väga ohtliku aina rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet. See aine on kemikaalide sisalduse ja turul toimuva konkurentsi poolest sarnane muude UVCB-ainetega, mis sisaldavad antratseeni. Objektiivseid põhjendusi esitamata määratles kemikaaliamet väga ohtliku aina siiski vaid antratseenõli, mitte aga neid teisi aineid.
- 91 Tuleb märkida, et määrusega nr 1907/2006 kehtestas seadusandja kemikaalide registreerimise, hindamise ja autoriseerimise korra ning nendele ainetele kohaldatavad piirangud, seades määruse põhjenduse 1 kohaselt eesmärgiks tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitstuse kõrge tase ning samuti ainete vaba ringluse siseturul, edendades samas konkurentsivõimet ja innovatsiooni. Täpsemalt on määruse nr 1907/2006 VII jaotises ette nähtud autoriseerimismenetlus. Selle menetluse eesmärk on vastavalt määruse artiklile 55 tagada siseturu hea toimimine, tagades seejuures väga ohtlikest ainetest tulenevate riskide asjakohase ohjamise ja nende ainete järkjärgulise asendamise sobivate alternatiivsete ainete või tehnoloogiatega, kui need on majanduslikult sobivad ja tehniliselt rakendatavad.
- 92 Autoriseerimismenetlus on kohaldatav kõigi määruse nr 1907/2006 artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele vastavate ainete suhtes. Autoriseerimismenetluse esimene etapp seisneb selles artiklis silmas peetud ainete määramises, milleks on määruse nr 1907/2006 artiklis 59 ette nähtud mitmest etapist koosnev menetlus. Määruse põhjenduses 77 on märgitud, et pidades silmas teostatavust ja praktilisi kaalutlusi nii füüsiliste kui juriidiliste isikute osas, kes peavad koostama taotlused ja rakendama asjakohaseid riskijuhtimismeetmeid, kui ka ametiasutuste osas, kes peavad autoriseerimistaotlusi läbi töötama, tuleks autoriseerimismenetlust kohaldada samaaegselt ainult piiratud arvu ainete suhtes. Nende ainete valimise osas on määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud, et komisjoni või asjaomase liikmesriigi ülesanne on otsustada, et need vastavad määruse artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele. Seadusandja on seega jätnud komisjonile ja liikmesriikidele ulatusliku kaalutusõiguse, mis võimaldab neil määruse nr 1907/2006 VII jaotises nimetatud väga ohtlike aineid reguleerivaid eeskirju järk-järgult ellu viia.
- 93 Eespool esitatut arvestades ei anna määruse nr 1907/2006 artiklis 59 sätestatud määramise menetlus kemikaaliametile seega mingit õigust määramisele kuuluvaid aineid valida. Seevastu juhul, kui liikmesriik või komisjoni taotlusel kemikaaliamet on aine kohta toimiku koostanud, peab kemikaaliamet kõnealuses artiklis sätestatud tingimusi järgides selle aine määrama.
- 94 Käesoleval juhul järgiti määramisele kuuluva aine valimisel määruse nr 1907/2006 artiklis 59 ette nähtud määramise menetlust. Toimikust nähtub nimelt, et antratseenõli valis välja Saksamaa Liitvabariik, kuna ta oli seisukohal, et see aine vastab määruse artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele. Pealegi, kuna ei ole esitatud liikmesriigi koostatud toimikuid muude antratseeni sisaldavate ainete kohta ega komisjoni poolt kemikaaliametile taotlust selline toimik koostada, ei saanud kemikaaliamet neid teisi aineid määruse nr 1907/2006 artiklis 59 sätestatud menetluse kohaselt määrama asuda, ilma et ta oleks oma pädevust ületanud. Järelikult, kui kemikaaliamet määratles antratseenõli, kuid mitte väidetavalt sarnased ained väga ohtliku aina, ei rikkunud ta võrdse kohtlemise põhimõtet.
- 95 Lähtudes eespool esitatust ning arvestades, et hagejad ei ole määruse nr 1907/2006 artiklis 59 sätestatud menetluse õiguspärasust vaidlustanud ja kemikaaliamet on seda menetlust järginud, tuleb kolmas väide tagasi lükata.

Neljas väide, et on tehtud hindamisviga või on rikutud õigusnormi seoses aine määramisega PBT või vPvB-na selle koostisosade põhjal

- 96 Väide koosneb kolmest etteheitest. Esiteks märgivad hagejad, et Saksamaa Liitvabariigi poolt asjaomase aine kohta koostatud toimik ei vastanud määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõigetes 2 ja 3 ning XIII ja XV lisas sätestatud nõuetele, kuna see ei põhinenud aine enda hindamisel, vaid selle koostisosade

omaduste hindamisel. Teiseks ei ole määruse nr 1907/2006 XIII lisas ette nähtud eeskirja, mille kohaselt võib aine määratleda PBT- või vPvB-omadustega aina, tingimusel et see aine sisaldab mõnda PBT- või vPvB-omadustega koostisosa, mille kontsentratsioon selles aines on 0,1% või üle selle. Kolmandaks ei andnud asjaomase aine koostisosade hindamine piisavat alust selle määratlemiseks PBT- või vPvB-omadustega aina, kuna nendel koostisosadel ei tuvastatud ükshaaval PBT- või vPvB-omadusi.

- 97 Kuna esimene ja teine etteheide puudutavad antratseenöli määratlemist PBT- ja vPvB-omadustega aina koostisosade põhjal, mille kontsentratsioon on vähemalt 0,1%, on sobilik neid etteheiteid analüüsida koos.
- 98 Sissejuhatuseks tuleb rõhutada, et väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et kuna liidu ametivõimudel on nende võetavate meetmete olemuse ja ulatuse kindlaksmääramisel lai kaalutusõigus, eeskätt äärmiselt keeruliste teaduslike ja tehniliste faktiliste asjaolude hindamisel, peab liidu kohtu kontroll piirduma hinnanguga sellele, kas sellise õiguse teostamisel esineb ilmne kaalutusviga või võimu kuritarvitamine või kas ametivõimud on oma kaalutusõigust ilmselgelt ületanud. Niisuguses kontekstis ei saa liidu kohus asendada oma hinnanguga hinnangut, mille on teaduslike ja tehniliste asjaolude kohta andnud liidu ametivõimud, kellele ainsana on EL toimimise lepinguga see ülesanne pandud (Euroopa Kohtu 21. juuli 2011. aasta otsus kohtuasjas C-15/10: Etimine, EKL 2011, lk I-6681, punkt 60).
- 99 Ometi tuleb täpsustada, et liidu ametivõimude ulatuslik kaalutusõigus, mille kasutamise üle teostatav kohtulik kontroll on piiratud, kehtib mitte ainult vastuvõetavate sätete olemuse ja ulatuse suhtes, vaid teataval määral ka alusandmete tuvastamise suhtes. Siiski nõuab niisugune kohtulik kontroll vaatamata selle piiratusele, et liidu ametivõimud kui asjaomase akti koostajad suudaksid liidu kohtus tõendada, et akt on vastu võetud nende kaalutusõiguse tegeliku teostamise teel, mis eeldab kõigi nende elementide ja asjaolude arvessevõtmist, mis on akti reguleerimiseseme valdkonnas asjakohased (Euroopa Kohtu 8. juuli 2010. aasta otsus kohtuasjas C-343/09: Afton Chemical, EKL 2010, lk I-7023, punktid 33 ja 34).

– Esimene ja teine etteheide, mis puudutavad antratseenöli määratlemist PBT- ja vPvB-omadustega aina koostisosade põhjal, mille kontsentratsioon on vähemalt 0,1%

- 100 Hagejad rõhutavad, et Saksamaa Liitvabariigi poolt antratseenöli kohta koostatud toimik ei vastanud määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõigetes 2 ja 3 ning XIII ja XV lisas sätestatud nõuetele, kuna see ei põhinenud aine enda hindamisel, vaid selle koostisosade omaduste hindamisel. Lisaks ei ole määruse nr 1907/2006 XIII lisas ette nähtud eeskirja, mille kohaselt võib aine määratleda PBT- või vPvB-omadustega aina, tingimusel et see aine sisaldab mõnda PBT- või vPvB-omadustega koostisosa, mille kontsentratsioon selles aines on 0,1% või üle selle, ning järelikult puudub sellel õiguslik alus. Seadusandja soovis, et kontsentratsiooni künnis puuduks, kuna mujal määruses nr 1907/2006 on kontsentratsiooni künnised kehtestatud, nimelt eelkõige kemikaaliohutuse hindamiseks määruse artikli 14 alusel. Kuna vaidlustatud otsus põhineb antratseenöli selliste koostisosade omaduste hindamisel, mille kontsentratsioon on vähemalt 0,1%, on selles tehtud ilmne hindamisviga.
- 101 Antratseenöli väga ohtliku aina määratlemist käsitlevast toimikust, mille suhtes liikmesriikide komitee jõudis 2. detsembril 2009 ühehäälselt kokkuleppele, ilmneb, et see aine määratleti väga ohtliku aina, mis vastab vajalikele kriteeriumidele, et käsitada seda määruse nr 1907/2006 artikli 57 punktide d ja e kohaselt PBT- ja vPvB-omadustega aina seetõttu, et selles aines esineb PBT- ja vPvB-omadustega koostisosi, mille kontsentratsioon on vähemalt 0,1%.

- 102 Antratseenöli määratlemist käsitleva toimiku 6. jaost nähtub nimelt, et komitee järeldas, et kõnealust ainet tuleb pidada PBT- ja vPvB-omadustega aineks, kuna see sisaldab esiteks kolme vähemalt 0,1-protsendilise kontsentratsiooniga PAH-koostisosa, millest kahte – nimelt fluoranteeni ja püreeni – tuleb pidada PBT- ja vPvB-omadustega aineks ja millest üks – nimelt fenantreen – vastab vajalikele kriteeriumidele, et käsitada seda vPvB-omadustega ainenä, ning teiseks 3–25-protsendilise kontsentratsiooniga antratseeni, mis vastab vajalikele kriteeriumidele, et käsitada seda PBT-omadustega ainenä. Seega järeldas ta, et antratseenöli on aine, mis sisaldab vähemalt 16% ulatuses PAH-koostisosi, millel on PBT- ja vPvB-omadused.
- 103 Mis puudutab kõigepealt määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõigetes 2 ja 3 koostoimes määruse XV lisaga ette nähtud menetluse väidetavat rikkumist, siis piisab tõdemisest, et nendes sätetes on ette nähtud toimiku koostamine aine kohta, mida arvatakse vastavat määruse artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele. Nii Saksamaa Liitvabariigi ettevalmistatud toimiku kui ka vaidlustatud otsuse ese oli sama määruse artikli 3 punkti 1 tähenduses aine, mida arvati vastavat määruse nr 1907/2006 artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele. Järelikult ei rikkunud kemikaaliamet neid sätteid.
- 104 Analüüsides seejärel, kas kemikaaliamenti lähenemisviis antratseenöli määratlemisel PBT- ja vPvB-omadustega ainenä sisaldab ilmset viga, tuleb märkida, et aine PBT- ja vPvB-omadustega ainenä määratlemise kriteeriumid on sätestatud määruse nr 1907/2006 XIII lisas. Järelikult, nagu hagejad rõhutavad, peab kõnealuse lisa kohaldatava redaktsiooni kohaselt aine määratlemisel PBT- ja vPvB-omadustega ainenä see aine vastama vajalikele kriteeriumidele, et seda saaks käsitada lisa 1. ja 2. osas nimetatud PBT- ja vPvB-omadustega ainenä.
- 105 Kuna aine koostisosad on selle lahutamatu osa, ei saa siiski lihtsalt otsustada, et kemikaaliamet tegi ilmse hindamisvea, kui ta leidis, et asjaomasel ainel on PBT- ja vPvB-omadused seetõttu, et selle koostisosadel on need omadused. Selline järeldus ei võta nimelt piisavalt arvesse määrusega nr 1907/2006 taotletavat eesmärki, mis on sätestatud selle artikli 1 lõikes 1 ja milleks on tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitstuse kõrge tase, kaasa arvatud ohtlike ainete hindamise alternatiivsete meetodite edendamine, ning samuti ainete vaba ringlus siseturul, edendades samas konkurentsivõimet ja innovatsiooni. Kuigi määruse nr 1907/2006 XIII lisa sõnastusest käesolevas asjas kohaldatavas redaktsioonis ei ilmne sõnaselgelt, et PBT- ja vPvB-omadustega ainete määratlemisel tuleb arvesse võtta ka aine asjakohaste koostisosade PBT- või vPvB-omadusi, ei ole selline lähenemisviis välistatud. Siiski ei saa asuda seisukohale, et ainuüksi põhjusel, et aine koostisosal on teatud hulk omadusi, on need omadused ka ainel endal, vaid tuleb kaaluda sellise koostisosa protsentuaalset sisaldust ja keemilist mõju (vt selle kohta Euroopa Kohtu 26. septembri 1985. aasta otsus kohtuasjas 187/84: Caldana, EKL 1985, lk 3013, punkt 17).
- 106 Vastupidi hagejate väidetele ei anna määruse nr 1907/2006 artikli 14 lõike 2 punkt f tunnistust seadusandja kavatsusest minimeerida aine PBT- või vPvB-omadustega koostisosadega kaasnevaid ohte üksnes selles artiklis ette nähtud kemikaaliohutuse hindamise raames. Nimelt, esiteks ei ilmne niisugune kavatsus selle sätte sõnastusest ega ka seda sätet käsitlevatest määruse nr 1907/2006 põhjendustest. Teiseks kuulub määruse artikli 14 lõike 2 punkt f ainete registreerimise menetlusse, mis on sätestatud määruse II jaotises, mida kohaldatakse üldjuhul kõikidele sama määruse artiklites 6 ja 7 sätestatud ainetele puhtal kujul või segu või toote koostises esinevana. Nagu nähtub määruse nr 1907/2006 põhjendusest 69, soovis seadusandja pöörata erilist tähelepanu väga ohtlikele ainetele, mida määruse artiklis 59 ette nähtud määratlemise menetlus puudutab.
- 107 Käesoleval juhul tuleb märkida, et antratseenöli kuulub UVCB-ainete hulka, mille koostis on tundmatu või muutuv. UVCB-ained kuuluvad mitme koostisosaga ainete hulka ehk ainete hulka, mis sisaldavad mitut erinevat koostisosa. Määruse nr 1907/2006 XIII lisas ei ole ette nähtud erinorme UVCB-ainete määratlemiseks PBT- ja vPvB-omadustega ainenä.

- 108 Kemikaaliamet väidab, et lähenemisviis, mille kohaselt UVCB-aine võib PBT- ja vPvB-omadustega aina määratleda põhjendusel, et selle koostisosad on määratletud PBT- ja vPvB-omadustega aina, lähtub esiteks väljakujunenud praktikast, mis põhineb liidu õiguses tunnustatud põhimõttel, ning teiseks teaduslikest põhjustest. 0,1% künnise kohaldamine tegurina, mis toob kaasa asjaomase aine määratlemise selle koostisosade põhjal, tugineb liidu õigusele.
- 109 Mis puudutab esiteks liidu õiguses tunnustatud põhimõttele tuginevat väljakujunenud praktikat käsitlevaid argumente, siis tuleb märkida, et kuigi vastab tõele, et määruse nr 1272/2008 põhjendusest 75 ja artikli 53 lõikest 2 nähtub, et määrus ei ole kohaldatav PBT- ja vPvB-omadustega ainete, vaid eelkõige kantserogeensete, mutageensete ja toksiliste ainete klassifitseerimisele ja märgistamisele, ilmneb määruse artikli 10 lõikest 1 siiski, et seadusandja on tunnustanud põhimõtet, et teatud omadustega aine, mis esineb teises aines, võib kaasa tuua viimati nimetatud aine määratlemise niisuguste omadustega aina. Määruse nr 1272/2008 artikli 10 lõike 1 esimeses lõigus on nimelt sätestatud, et ainele kehtestatud konkreetsed sisalduse piirväärtused ja üldised sisalduse piirväärtused viitavad aine teises aines või segus kindlaksmääratud lisandi, lisaine või üksiku koostisainena esinemise piirmääradele, mille korral või mille ületamisel klassifitseeritakse kõnealune aine või segu ohtlikuks.
- 110 Selle põhimõtte kohaldatavust aine väga ohtlikuna määratlemise menetluses kinnitavad mitu asjaolu. Esiteks asetab määruse nr 1907/2006 artikkel 57 kandidaatainete loetellu kantavate ainete analüüsimisel PBT- ja vPvB-omadustega ained samale tasemele kantserogeensete, mutageensete ja toksiliste ainetega. Teiseks kinnitab selle põhimõtte kohaldatavust määruse nr 1907/2006 artikli 56 lõike 6 punkt a. Viimati nimetatud sättest ilmneb sisuliselt, et autoriseeringut vajava aine turuleviimise keeld ei kehti määruse artikli 57 punktides d–f osutatud ainete kasutamise suhtes, kui nende kontsentratsiooni piirväärtus on alla 0,1 massiprotsendi ja kui need sisalduvad segudes. Tõsi, see säte on kohaldatav segudele, mitte niisugusele ainele, nagu on kõne all käesolevas asjas. Aine määratlemine selle koostisosade omaduste tõttu on siiski sarnane segu määratlemisega selles sisalduvate ainete omaduste tõttu. Selles suhtes tuleb märkida, et põhjendamaks oma väidet, et seadusandja soovis minimeerida aine PBT- või vPvB-omadustega koostisosadega kaasnevaid ohte üksnes kemikaaliohutuse hindamise raames, viitavad hagejad samuti sättele, mis ei ole kohaldatav aine koostisosade, vaid segus sisalduvate ainete suhtes, see tähendab määruse nr 1907/2006 artikli 14 lõike 2 punktile f (vt eespool punkt 106).
- 111 Teiseks rajab kemikaaliamet oma lähenemisviisi teaduslikele põhjustele.
- 112 Ühelt poolt on oluline hinnata UVCB-ainet selle koostisosade põhjal, kuna keskkonda vabanenuna käituvad sellise aine üksikud koostisosad iseseisvate ainetena. Asjaomastest ainetest vabaneb nende kasutamisel näiteks töötlemise käigus kuumutamisel või veega kokkupuutumise korral leostumisel mitu erinevat PAH-d, millel on PBT- või vPvB-omadused.
- 113 Teiselt poolt, kuigi UVCB-aine tervikuna uurimine on teatud konkreetsetel juhtudel võimalik, ei oleks sellisel lähenemisviisil valdava enamiku nende ainete, sealhulgas antratsseenõli jaoks märkimisväärseid tulemusi. Enamikul juhtudel on võimalik aine omadusi mõista üksnes selle asjakohaste koostisosade omaduste hindamise põhjal. Enamik nende ainete olemuslike omaduste kindlakstegemiseks kasutatavatest katsemeetoditest sobivad üksnes ühestainsast põhikoostisosast koosnevate ainete uurimiseks. Mis puudutab nimelt UVCB-ainete püsivust, siis ei saa seda üldjuhul hinnata biolagunemise katsemeetodite abil, mis mõõdavad koondparameetreid, kuna nende katsete raames mõõdetakse aine kui terviku omadusi, kuid need ei anna teavet selle koostisosade kohta. Seega, isegi kui oletada, et niisuguse katse tulemusel osutub aine tervikuna kergesti biolagundatavaks, ei saa välistada mittebiolagundatavate koostisosade võimalikku esinemist aines. Kemikaaliamet märgib, et sarnaseid probleeme esineb teatud UVCB-ainete bioakumulatsiooni ja mürgisuse katse korral. Niisuguse aine füüsiline struktuur võib märkimisväärses ulatuses takistada selle koostisosade vabanemist, kui katse puudutab ainet kui sellist. Seetõttu bioakumulatsiooni ja mürgisuse katsete korral ei pruugita organismidesse kogunemist ega mürgisust katse käigus avastada, kuigi tegelikult vabanevad PAH-koostisosad teatud aja möödudes keskkonda.

- 114 Hagejate kriitika nende teaduslike kaalutluste kohta ei tõenda, et kemikaaliameti esitatud teaduslikes põhjendustes esineb ilmne viga.
- 115 Nimelt, mis puudutab esiteks hagejate argumente, mille kohaselt asjaolu, et aine võib laguneda koostisosadeks, uuritakse kemikaaliohutuse hindamise käigus, mis tuleb läbi viia aine registreerimisel vastavalt määruse nr 1907/2006 artiklile 14, siis need ei räägi vastu kemikaaliameti hinnangule, vaid viitavad üksnes sellele, et lagunemist tuleb samuti vajaduse korral arvesse võtta ühes teises menetluses, mis on sätestatud määruses nr 1907/2006 (selles suhtes vt samuti eespool punkt 106).
- 116 Mis puudutab teiseks hagejate argumente, mille kohaselt vastupidi kemikaaliameti väidetele saab enamikku katsemeetodeid UVCB-ainete puhul kasutada või kui olemasolevad meetodid ei ole sobivad, võib kasutada tõendusjõul põhinevat lähenemisviisi, siis ei ole need kuidagi teaduslike andmetega põhjendatud ega ei ole seega piisavad, et kemikaaliameti lähenemisviisi ilmset viga sisaldavana ümber lükata.
- 117 Kolmandaks väidavad hagejad 0,1% künnise kohaldamise kohta tegurina, mis toob kaasa asjaomase aine määramise selle koostisosade põhjal, et kuigi nad ei vaidlusta sellise künnise kohaldamist üldiselt, ei asu 0,1% künnist puudutav kriteerium määruse nr 1907/2006 XIII lisas. Peale selle kinnitavad nad, et kuigi vastab tõele, et on olemas õigusakte, mis sisaldavad viidet 0,1%-le kui teatud juhtudel künnisele, mille ületamise korral kohaldatakse ohuklassi, võib see künnis olenevalt ohust olla 0,1%–1%.
- 118 Kuigi vastab tõele, et määruse nr 1907/2006 XIII lisas ei ole ette nähtud kontsentratsiooni künnist, tuleb märkida, et niisuguse künnise kohaldamine tegurina, mis toob kaasa asjaomase aine määramise selle koostisosade põhjal, ei nõua, et künnis oleks selles lisas konkreetselt sätestatud.
- 119 Lisaks nähtub määrusest nr 1907/2006, et 0,1% künnist on liidu õigusnormides mõnel korral kohaldatud segu määramiseks selles sisalduvate ainete põhjal. Nii on määruse nr 1907/2006 artikli 31 lõike 3 punktis b segu tarnijatele kehtestatud teavitamiskohustus, kui segu koostisesse kuulub määruse XIII lisas sätestatud kriteeriumide kohaselt PBT- või vPvB-omadustega aine, mille kontsentratsioon on 0,1% või üle selle. Lisaks on määruse artikli 14 lõike 2 punktis f kehtestatud ettevõtjatele kohustus teostada segu kemikaaliohutuse hindamine, kui segu koostises esineva, sama määruse XIII lisas sätestatud kriteeriumidele vastava aine piirväärtus on 0,1% või üle selle. Veel on määruse nr 1907/2006 artikli 56 lõikes 6 sätestatud, et autoriseeringu saamise kohustus ei ole kohaldatav määruse artikli 57 punktides d ja e sätestatud kriteeriumidele vastavate ainete kasutamise suhtes, mille kontsentratsiooni piirväärtus segus on alla 0,1 massiprotsendi.
- 120 Kuna aine määramine selle koostisosade omaduste tõttu on sarnane segu määramisega selles sisalduvate ainete omaduste tõttu (vt eespool punkt 110) ja kuna hagejad ei vaidlusta 0,1% künnise kohaldamist üldiselt, ei saa järeldada, et vaidlustatud otsuses on tehtud ilmne viga seeläbi, et 0,1% künnist on kohaldatud tegurina, mis toob kaasa asjaomase aine määramise selle koostisosade põhjal.
- 121 Kõike eespool esitatut silmas pidades tuleb jõuda järeldusele, et antratseenöli määratleti PBT- ja vPvB-omadustega ainenähtuna mitte ainuüksi seetõttu, et selle aine ühel koostisosal on teatud hulk PBT- ja vPvB-omadusi, vaid arvesse võeti ka sellise koostisosa protsentuaalset sisaldust ja keemilist mõju (vt eespool punkt 105). Hagejate argumendid antratseenöli määramise kohta PBT- ja vPvB-omadustega ainenähtuna koostisosade põhjal, mille kontsentratsioon on vähemalt 0,1%, ei tõenda, et vaidlustatud otsuses on tehtud ilmne viga.
- 122 Esimene ja teine etteheide tuleb seega tagasi lükata.

- Kolmas etteheide, mis puudutab asjaomase aine koostisosade määratlemist PBT- või vPvB-omadustega ainenä
- 123 Hagejad märgivad sisuliselt, et asjaomase aine koostisosade hindamine ei andnud piisavat alust selle määratlemiseks PBT- või vPvB-omadustega ainenä, kuna nendel koostisosadel ei tuvastatud ükshaaval PBT- või vPvB-omadusi selleks läbi viidud põhjaliku hindamise tulemusel kemikaaliameti eraldi otsusega.
- 124 Olgu meenutatud, et antratseenöli määratleti PBT- ja vPvB-omadustega ainenä seetõttu, et see sisaldab kahte koostisosa, mida tuleb pidada PBT- ja vPvB-omadustega aineks, fenantreeni, mis vastab vajalikele kriteeriumidele, et käsitada seda vPvB-omadustega ainenä, ning antratseeni, mis vastab vajalikele kriteeriumidele, et käsitada seda PBT-omadustega ainenä (vt eespool punkt 102).
- 125 Esiteks tekib küsimus, kas asjaomase aine väga ohtliku ainenä määratlemine selle PBT- ja vPvB-omaduste tõttu selle koostisosade PBT- ja vPvB-omaduste põhjal nõuab, et need koostisosad ise oleksid kemikaaliameti eraldi otsusega eelnevalt määratletud PBT- ja vPvB-omadustega ainenä. Selles suhtes tuleb märkida, et määruse nr 1907/2006 artikli 57 punktides d ja e ning artiklis 59 on ette nähtud üksnes, et määruse XIII lisa sätestatud kriteeriumid peavad olema täidetud. Määruse nr 1907/2006 artiklis 59 sätestatud menetluse läbiviimine antratseenöli asjassepuutuvate koostisosade eraldi määratlemiseks PBT- ja vPvB-omadustega ainenä ei annaks pealegi mingit lisaväärtust asjaomase aine väga ohtliku ainenä määratlemisele selle PBT- ja vPvB-omaduste tõttu selle koostisosade PBT- ja vPvB-omaduste põhjal. Nimelt, asjaomase aine kohta määruse XV lisa kohaselt koostatud toimikus tuli kättesaadavat teavet võrrelda ka sama määruse XIII lisa kriteeriumidega. Hagejate sellekohased argumendid tuleb järelikult tagasi lükata.
- 126 Teiseks väidavad hagejad, et peale antratseeni ei põhine asjassepuutuvate koostisosade määratlemine PBT- või vPvB-omadustega koostisosadena põhjalikul hindamisel. Antratseeni osas on selge, et see määratleti väga ohtliku ainenä selle PBT-omaduste põhjal. Vastavalt eespool punktides 98 ja 99 mainitud kohtupraktikale tuleb seega analüüsida, kas vaidlustatud otsuses on selles suhtes tehtud ilmne viga.
- 127 Hagejad viitavad oma argumentide põhjendamiseks märkustele, mis rühm suuri naftaettevõtjaid, kes viivad läbi keskkonnauuringuid seoses naftatööstusega, esitas perioodil, mil oli võimalik tutvuda asjaomase aine kohta määruse nr 1907/2006 XV lisa alusel koostatud toimikuga. Nendele märkustele oli lisatud aruanne, milles analüüsiti 15 PAH omadusi seoses bioakumulatsiooniga. Märkustes on leitud, et kuna EKB pädev allrühm ei jõudnud nende koostisosade PBT- või vPvB-omaduste suhtes kokkuleppele, oleks enneaegne ja ebaotstarbekas teha määruse XV lisa alusel koostatud toimikus nende kohta lõplikke järeldusi. Aruande kohaselt ei toeta olemasolevad tõendid toimikus esinevaid esialgseid üldisi järeldusi, mille kohaselt need koostisosad vastavad bioakumuleeruva või väga bioakumuleeruva aine kriteeriumile, kuna usaldusväärsed laboriandmed annavad tunnistust nende koostisosade pelgalt nõrgast bioakumulatsiooni potentsiaalst.
- 128 Selle kohta tuleb märkida, et hagejate argumendid piirduvad sisuliselt viitega määruse nr 1907/2006 artikli 59 lõikes 4 ette nähtud menetluses koostatud märkuste ja aruande esitamisele. Antratseenöli määratleti väga ohtliku ainenä analüüsi põhjal, mis sisaldub toimikus, mille Saksamaa Liitvabariik koostas ja liikmesriikide komitee nimetatud märkustest ja aruandest teadlikuna määruse artikli 59 lõike 8 kohaselt 2. detsembril 2009 heaks kiitis. Toimiku 6. jaos on asjaomase aine koostisosade PBT- ja vPvB-omadusi üksikasjalikult hinnatud. Üldine viide esiteks sellele, et EKB pädev allrühm – mida määrusega nr 1907/2006 kehtestatud korra kohaselt pealegi enam ei eksisteeri – ei jõudnud asjaomaste koostisosade PBT- ja vPvB-omaduste suhtes kokkuleppele, ning teiseks tõendite väidetavale ebapiisavusele, ilma et oleks näidatud, milline osa toimikus sisalduvast analüüsist on väär, ei ole eespool esitatut arvestades piisav, et järeldada, et vaidlustatud otsuses on tehtud ilmne viga.
- 129 Järelikult tuleb kolmas etteheide tagasi lükata.

130 Seetõttu tuleb neljas väide tervikuna tagasi lükata.

Viies väide, et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet

131 Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsuses ei ole järgitud proportsionaalsuse põhimõtet. Otsus ei ole sobiv, et saavutada määruse nr 1907/2006 eesmärke, milleks on tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitstuse kõrge tase. Hagejad märgivad selles suhtes, et ainetel, mida võib kasutada antratseenõli asemel, on samuti PBT- või vPvB-omadused. Hagejate hinnangul oleks kemikaaliamet pidanud võtma muud sobivad ja vähem piiravad meetmed, nimelt riskijuhtimismeetmete kohaldamine kemikaaliohutuse hindamise alusel, mis sisaldub hagejate poolt määruse nr 1907/2006 artikli 14 alusel ette valmistatud registreerimistoimikus, või vastavalt määruse VIII jaotisele toimiku esitamine kõnealuse ainega seotud piirangute jaoks.

132 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on liidu õiguse üldpõhimõtete hulka kuuluva proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt nõutav, et liidu õigusaktid ei läheks kaugemale sellest, mis on nende õigusnormidega seatud õiguspäraste eesmärkide saavutamiseks sobiv ja vajalik, ning kui on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb rakendada kõige vähem piiravat meetet, kusjuures tekitatud piirangud ei tohi olla ebaproportsionaalsed võrreldes seatud eesmärkidega (vt eespool punktis 98 viidatud kohtuotsus Etimine, punkt 124 ja seal viidatud kohtupraktika).

133 Mis puudutab eelmises punktis nimetatud tingimuste kohtulikku kontrolli, siis tuleb tõdeda, et kemikaaliametil on lai kaalutusõigus valdkonnas, mis eeldab tema poolt poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid valikuid ning mille raames ta peab andma keerulisi hinnanguid. Kõnealuses valdkonnas ette nähtud meetme õiguspärasust saab mõjutada üksnes see, kui niisugune meede on seadusandja taotletavat eesmärki arvestades ilmselgelt sobimatu (vt selle kohta eespool punktis 98 viidatud kohtuotsus Etimine, punkt 125 ja seal viidatud kohtupraktika).

134 Käesoleval juhul ilmneb määruse nr 1907/2006 artikli 1 lõikest 1, et määruse eesmärk on tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitstuse kõrge tase, kaasa arvatud ohtlike ainete hindamise alternatiivsete meetodite edendamine, ning samuti ainete vaba ringlus siseturul, edendades samas konkurentsivõimet ja innovatsiooni. Määruse põhjendust 16 arvestades tuleb tõdeda, et seadusandja seadis peamiseks eesmärgiks nendest kolmest esimese, nimelt eesmärgi tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitstuse kõrge tase (vt selle kohta Euroopa Kohtu 7. juuli 2009. aasta otsus kohtuasjas C-558/07: S.P.C.M. jt, EKL 2009, lk I-5783, punkt 45). Mis puudutab täpsemalt autoriseerimismenetluse eesmärki, siis on määruse artiklis 55 ette nähtud, et selle eesmärk on tagada siseturu hea toimimine, tagades seejuures väga ohtlikest ainetest tulenevate riskide asjakohase ohjamise ja nende ainete järkjärgulise asendamise sobivate alternatiivsete ainete või tehnoloogiatega, kui need on majanduslikult sobivad ja tehniliselt rakendatavad.

135 Mis puudutab esiteks hagejate argumente, et vaidlustatud otsus ei ole määrusega nr 1907/2006 taotletavate eesmärkide saavutamiseks sobiv, siis tuleb meenutada, et vaidlustatud otsus seisneb selles, et sama määruse artiklis 59 sätestatud menetluse tulemusena määratleti antratseenõli väga ohtliku aine. Kui aine määratletakse väga ohtlikuna, lasuvad asjaomastel ettevõtjatel teavitamiskohustused (vt eespool punkt 33).

136 Inimeste tervise ja keskkonna kaitse eesmärgi kohta tuleb kõigepealt tõdeda, et aine väga ohtlikuna määratlemine on vajalik avalikkuse ja aine kutsealases tegevuses kasutajate teadlikkuse tõstmiseks esinevate riskide ja ohtude kohta ning seega tuleb seda määratlemist käsitada nimetatud kaitse tõhustamise vahendina (vt selle kohta eespool punktis 134 viidatud kohtuotsus S.P.C.M. jt, punkt 49).

137 Mis puudutab täpsemalt hagejate neid argumente, mille kohaselt on vaidlustatud otsus selles osas sobimatu põhjusel, et ainetel, mida saab kasutada kõnealuse aine asemel, on samuti PBT- või vPvB-omadused, siis tuleb märkida, et vaidlustatud otsus ei too kaasa keeldu viia antratseenõli turule,

kohustades asjaomaseid ettevõtjaid kasutama asendusaineid. Niisugune tagajärg on määruse nr 1907/2006 artikli 56 alusel ette nähtud ainult ainete puhul, mis on kantud määruse XIV lisasse, nimelt autoriseeringut vajavate ainete loetellu. Lisaks, kuigi määruse artikli 59 lõikes 1 on sätestatud, et määratlemismenetlust kohaldatakse selleks, et lõpptulemusena ained kanda sama määruse XIV lisasse, siis ilmneb määruse nr 1907/2006 artiklis 58 viidatud menetlusest, et aine kandmine kandidaatainete loetellusse ei too automaatselt kaasa selle kandmist määruse XIV lisasse. Määruse nr 1907/2006 artikli 58 lõigete 1 ja 3 kohaselt peab kemikaaliamet soovitama kanda sellesse lisasse prioriteetseid aineid, võttes arvesse liikmesriikide komitee arvamust ning täpsustades eelkõige kasutusala või kasutuskategooriad, mis on vabastatud autoriseerimise nõudest. Aine suhtes võib autoriseeringu saamise kohustuse kehtestada üksnes siis, kui komisjon teeb otsuse kanda see aine XIV lisasse.

- 138 Pealegi on määruses nr 1907/2006 väga ohtlike ainete määratlemiseks ette nähtud menetlus, selleks et järk-järgult hakata nende ainete suhtes kohaldama autoriseerimismenetlust. Selle kohta on määruse põhjenduses 77 märgitud, et pidades silmas teostatavust ja praktilisi kaalutlusi nii füüsiliste kui juriidiliste isikute osas, kes peavad koostama taotlused ja rakendama asjakohaseid riskijuhtimismeetmeid, kui ka ametiasutuste osas, kes peavad autoriseerimistaotlusi läbi töötama, tuleks autoriseerimismenetlust kohaldada samaaegselt ainult piiratud arvu ainete suhtes. Seega ei ole välistatud, et selle järkjärgulise lähenemise raames viiakse määruse nr 1907/2006 artiklis 59 reguleeritud määratlemismenetlust läbi ka hagejate viidatud asendusainete suhtes.
- 139 Samuti tuleb tagasi lükata hagejate argumendid, mille kohaselt antratseenõli määratlemine väga ohtliku ainaena ei ole määrusega nr 1907/2006 taotletavate eesmärkide saavutamiseks sobiv, kuna selle ainega kokkupuutest tulenevad ohud on väikesed, sest antratseenõli kasutatakse peamiselt vaheainena tahma tootmiseks. Nimelt, kuna antratseenõli on vaheaine, on see määruse nr 1907/2006 artikli 2 lõike 8 kohaselt määruse VII jaotisest välja jäetud ning seega ei puuduta seda teavitamiskohustused, mis tulenevad aine määratlemisest määruse artikli 59 alusel väga ohtliku ainaena. Peale selle tuleb tõdeda, et hagejate argumendid on tulemusel, kuna nendest nähtub, et kõnealust ainet ei kasutata ainult vaheainena.
- 140 Järelikult tuleb tagasi lükata hagejate argumendid vaidlustatud otsuse väidetava ebasobivuse kohta.
- 141 Teiseks väidavad hagejad, et vaidlustatud otsusega ületatakse taotletavate eesmärkide saavutamiseks vajaliku piire, kuna riskijuhtimismeetmete kohaldamine või toimiku esitamine vastavalt määruse nr 1907/2006 XV lisale kõnealust ainet puudutavate piirangute jaoks tagaks samuti inimeste tervise ja keskkonna kaitstuse kõrge taseme, kuid oleks vähem piirav.
- 142 Esiteks viitavad hagejad seoses riskijuhtimismeetmetega määruse nr 1907/2006 artiklis 14 toodud kohustustele. Lõike 1 kohaselt peavad nad asjaomase aine kohta teostama kemikaaliohutuse hindamise ja koostama kemikaaliohutuse aruande. Selle artikli lõike 3 punkti d kohaselt hõlmab kemikaaliohutuse hindamine ka asjaomase aine PBT- ja vPvB-omaduste hindamist. Kui selle hindamise tulemusel jõutaks järeldusele, et ainel on PBT- või vPvB-omadused, peaksid hagejad sama artikli lõike 4 kohaselt korraldama kokkupuute hindamise ja kokkupuute kindlakstegemise ning iseloomustama kindlaks määratud kasutusalasid puudutavaid riske. Lisaks peaksid hagejad tulenevalt määruse nr 1907/2006 artikli 14 lõikest 6 määratlema ja kohaldama sobivaid meetmeid, et ohjata adekvaatselt riske. Kuna see hinnang ei olnud veel kättesaadav hetkel, mil asjaomane aine määratleti vaidlustatud otsuses väga ohtlikuna, oleks kemikaaliamet võinud otsustada oodata hinnangu esitamist, et analüüsida kemikaaliohutuse aruannet ja välja pakutud riskijuhtimismeetmeid, selle asemel et määratleda kõnealune aine väga ohtlikuna.
- 143 Määrusest nr 1907/2006 ei ilmne aga, et seadusandja kavatses allutada määruse artikli 59 kohaselt läbi viidava määratlemise menetluse, mis on osa määruse VII jaotise kohasest aine autoriseerimise menetlusest, määruse II jaotises ette nähtud registreerimismenetlusele, millega on seotud määruse artiklis 14 toodud kohustused. Vastab tõele, et need kohustused aitavad samuti tõsta avalikkuse ning

kutsealases tegevuses seda ainet kasutavate isikute teadlikkust selle ohtude ja riskide kohta. Kuna registreeritud ained tuleks siiski siseturul ringlusse lubada, nagu ilmneb määruse nr 1907/2006 põhjendusest 19, on autoriseerimismenetluse – mille osaks on määruse artiklis 59 viidatud määratlemismenetlus – eesmärk nimelt järk-järgult asendada väga ohtlikud ained muude sobivate ainete või tehnoloogiatega, kui need on majanduslikult sobivad ja tehniliselt rakendatavad (vt eespool punkt 134). Peale selle, nagu ilmneb määruse nr 1907/2006 põhjendusest 69, soovis seadusandja pöörata erilist tähelepanu väga ohtlikele ainetele.

- 144 Järelikult, vastupidi hagejate väidetele ei kujuta määruse nr 1907/2006 artikli 14 lõike 6 alusel välja pakutud riskijuhtimismeetmed endast meetmeid, mis on sobivad määruses seoses väga ohtlike ainete käitlemisega taotletavate eesmärkide saavutamiseks, ning need ei ole seega käesoleval juhul vähem piiravad meetmed.
- 145 Mis puudutab lõpuks hagejate argumenti, et kemikaaliamet oleks võinud enne antratsenooli väga ohtliku ainenähtude määratlemist oodata ära kõnealuse aine registreerimise toimiku – mis sisaldab selle kemikaaliohutuse aruannet – esitamist, kuna niisugune toimik on parim teabeallikas, siis piisab, kui tõdeda, et määratlemine toimus teabe alusel, mis sisaldas kõnealust ainet puudutavas toimikus, mille oli liikmesriikide komitee ühehäälselt heaks kiitnud (vt eespool punkt 101). Komitee ei tuvastanud, et puudub andmete kehtivuse ja asjakohasusega seotud teave. Lisaks, kuna kõnealune aine tuli määruse nr 1907/2006 artikli 23 lõike 1 kohaselt tingimata registreerida alles 1. detsembriks 2010 ehk kahe ja poole aasta jooksul alates kuupäevast, mil määruse artikli 141 lõike 2 kohaselt hakati kohaldama autoriseerimismenetlust, nimelt alates 1. juunist 2008, oleks väidetav kohustus oodata kõnealuse registreerimistoimiku esitamist kahjustanud määruse nr 1907/2006 tõhusust.
- 146 Teiseks väidavad hagejad piiravate meetmete kohta, et toimikus, mis puudutab sellise meetme määruse nr 1907/2006 XV lisa alusel väljapakumist, peab sisalduma kättesaadav teave asendusainete kohta, sealhulgas teave, mis käsitleb nende asendusainete tootmise või kasutamise seoses inimeste tervisele ja keskkonnale põhjustatavaid ohte, teave nende kättesaadavuse ning nende tehnilise ja majandusliku teostatavuse kohta. Niisuguse ettepaneku puhul, mis oleks seega põhinenud parameetritel, mis on sarnased nendega, mida kasutatakse aine väga ohtliku ainenähtude määratlemiseks koostatud toimikus, oleks välditud määratlemise seotud negatiivseid tagajärgi ning jõutud määruse nr 1907/2006 eesmärkide suhtes samale tulemusele.
- 147 Siinkohal tuleb märkida, et pelk asjaolu, et aine sisaldub kandidaatainete loetelus, ei välista selle autoriseerimise asemel sellele ainele pigem piirangute kohaldamist. Nagu nähtub määruse nr 1907/2006 artikli 58 lõikest 5 ja artiklist 69, võib komisjon või liikmesriik alati teha ettepaneku, et aine tootmist, turuleviimist või kasutamist kontrollitaks pigem piirangutega kui autoriseeringuga.
- 148 Pealegi, nagu ilmneb määruse nr 1907/2006 XVII lisast, võivad piirangud, mis kehtestatakse määruse VIII jaotises ette nähtud menetluses teatud ohtlike ainete, segude ja toodete tootmisele, turule viimisele ja kasutamisele, ulatuda aine tootmisele või turuleviimisele seotud eritingimustest aine kasutamise täieliku keelamiseni. Isegi kui oletada, et piiravad meetmed on määrusega taotletavate eesmärkide saavutamiseks samuti sobilikud, ei kujuta need sellistena seega vähem piiravaid meetmeid võrreldes aine määratlemisega, mis toob kaasa vaid teavitamiskohustused.
- 149 Mis puudutab aga hagejate väidet, et toimikus sisalduv teave ettepaneku kohta piirava meetme võtmiseks määruse nr 1907/2006 XV lisa alusel annab tunnistust sellest, et kõnealuse aine määratlemine ei olnud vajalik, siis piisab, kui märkida, et määratlemine viidi läbi kooskõlas määruse nr 1907/2006 artiklis 59 sätestatud menetlusega, mis on sama määruse VIII jaotises osutatud menetlusest erinev (vt eespool punkt 147).
- 150 Eespool esitatut arvestades ei saa järeldada, et vaidlustatud otsusega on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.

151 Seetõttu tuleb viies väide tagasi lükata ja seega hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 152 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 153 Kuna hagejad on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt kemikaaliameti nõudele välja mõista neilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (seitsmes koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Rütgers Germany GmbH-lt, Rütgers Belgium NV-lt, Deza, a.s-lt, Industrial Química del Nalón, SA-lt ja Bilbaína de Alquitranes, SA-lt.**

Dittrich

Dehousse

Wiszniewska-Białecka

Prek

Szwarcz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 7. märtsil 2013 Luxembourgis.

Allkirjad